

[Holstein.]

Erhvervskommissionens Arbejde for de sidste 4 Aar, den Erhvervskommission, som var sammensat for en meget væsentlig Del af Sønderjyder, af Repræsentanter for alle Erhverv indenfor det sønderjydske økonomiske Samfund.

Der er altsaa aldeles ingen Grund til for at tilvejebringe de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Svensson lyste efter, at nedsætte en saadan Undersøgelseskommission, det kan gøres langt hurtigere igennem det bestaaende administrative Apparat. Og det, Spørgsmaalet drejer sig om, er jo da, forstaaer jeg ogsaa, ikke at undersøge — for der er undersøgt tilstrækkeligt for Sønderjyllands økonomiske Forholds Vedkommende, man ved i det store og hele, hvordan Landet ligger, der er 14 Tusinde og nogle Hundrede Landbrugsbedrifter i Sønderjylland, og deres Gældsforhold og Prioritetsforhold indtil Udgangen af 1930 har jeg i Fjor i December klart redegjort for, haaber og tror jeg, paa Grundlag af Oplysninger indhentede i det statistiske Departement, i hvert Fald Oplysninger, der er fuldt tilstrækkelige til, at man kan se, hvordan Landet paa dette Omraade ligger indtil Udgangen af 1930 — men det, det ærede Medlem Hr. Svensson lyser efter, er jo da ogsaa de positive Foranstaltninger, Særforanstaltninger, saaledes maa jeg vel forstaa det, som skal træffes paa Grundlag af Oplysninger om de faktiske økonomiske Kriseforhold i Sønderjylland.

Men her vil jeg gerne sige, at jeg er ikke sikker paa, at Øjeblikket er inde til at træffe Statsforanstaltninger af positiv landøkonomisk Karakter for det sønderjydske Landbrugserhvervs Vedkommende. Hvis saadanne Foranstaltninger blev truffet nu, paa et Tidspunkt, hvor hele det samlede danske Landbrug staar overfor økonomisk Sammenbrud, paa et Tidspunkt, hvor alt tyder paa, at den højtærede Regering vil fortsætte sin Behandling af Landbruget som erhvervsøkonomisk Skumpelskud her i Landet, da er jeg ikke sikker paa, at det sønderjydske Landbrug ikke vilde komme af Asken og i Ilden, hvis der blev truffet Særforanstaltninger med det Formaal at sætte det sønderjydske Landbrug, som de udtrykker det dernede, i Stand til at disponere paa lige Hammel med Landbruget i det gamle Land, for Landbruget i det gamle Land er ved at gaa til Grunde, staar foran sin Ruin, hvis de nuværende Tilstande fortsættes. Saa det, der kunde gøres ad denne Vej, var da i hvert Fald kun at bringe det sønderjydske Landbrug til at

blive ruineret paa samme Vilkaar, paa Grundlag af samme Politik, som Landbruget i det gamle danske Land staar overfor at blive det, og saa ved jeg ikke, om den Særhjælp, som det ærede Medlem Hr. Svensson lyser efter, ikke vilde komme til at forslaa, set paa den Baggrund, som en Skrædder et vist Sted.

Jeg tror, at det, der tiltrænges, er, at de sønderjydske Landbobedrifter og deres Bedriftudøvere sikres imod uforskyldt at skulle forlade Hjem og Bedrift paa Grund af Krisen og paa Grund af den Landbopolitik, som den høje Regering fører. Det bør sikres — og det har jeg stadig været Talsmand for og hævded, ogsaa i den nys afsluttede Valgkampagne dernede —, det bør ubetinget sikres. Men den positive erhvervsøkonomiske Særhjælp til den sønderjydske Landbostand for at fuldbyrde det, man dernede kalder den økonomiske Genforening med Danmark, en økonomisk Genforening, som jeg indrømmer ikke har fundet Sted paa tilfredsstillende Vis, tror jeg ikke, man skal forsøge paa at iværksætte, førend man har sørget for, altsaa saa vidt det staar til Statsmagten, at afværge det almindelige erhvervsøkonomiske Forlis, som truer det samlede danske Landbrugserhverv.

Jeg forstaaer imidlertid, hvorfor det har været det ærede Medlem Hr. Svensson magtpaaliggende at debutere her i Rigsdagen med den Tale, han holdt i Gaar, som kun er Gentagelser af, hvad der er sagt, og hvad alle, som beskæftiger sig med de sønderjydske Forhold, ved. Jeg maa dog indrømme, at der var et Par Nyheder i hans Tale, og det var de Eksempler, han fremdrog: Den gamle Kones Gaard fra 1625, som oprindeligt var gældfri og nu var dybt forgældet og ruineret, og en anden Landbrugsbedrifts Omskiftelser og tunge Skæbne. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Svensson, at jeg har skriftlige Meddelelser om et halvt Hundrede tilsvarende Tilfælde liggende hjemme i min Skuffe, saa for mig i hvert Fald indeholdt det ærede Medlem Hr. Svenssons Oplysninger her intet som helst nyt.

Men jeg forstaaer, at det var det ærede Medlem magtpaaliggende at holde denne Tale, for jeg nærer jo ikke Tvivl om, at nu skal „Jydske Tidende“ nok være Blad for at udbasunere over hele Sønderjylland, at nu er der da endelig kommet en sønderjydske Repræsentant i den danske Rigsdag, som med Fynd og Klem taler den nødstedte sønderjydske erhvervsdrivendes og Landbrugers Sag. Det er der ingen før, der har gjort,